

Міністерство освіти і науки України
Класичний приватний університет
Асоціація адвокатів України
Державна наукова установа «Інститут модернізації змісту освіти»
Економічно-гуманітарний університет у Варшаві
Киявський університет у Влоцлавеку

МАТЕРІАЛИ
міжнародної науково-практичної конференції

**ПУБЛІЧНЕ УПРАВЛІННЯ В УКРАЇНІ:
ВИКЛИКИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ**

*29–30 листопада 2024 р.,
м. Запоріжжя*

ОРГАНІЗАЦІЙНИЙ КОМІТЕТ:

Голова оргкомітету конференції:

Огаренко В. М. – д. держ. упр., професор, ректор Класичного приватного університету.

Члени оргкомітету конференції:

Покатаєв П. С. – д. держ. упр., професор, перший проректор Класичного приватного університету;

Боклаг В. А. – д. держ. упр., професор, директор Інституту управління Класичного приватного університету;

Мерзляк А. В. – д. держ. упр., професор, професор кафедри менеджменту Інституту управління Класичного приватного університету;

Білинська М. М. – д. держ. упр., професор кафедри освітнього менеджменту та публічного управління Південноукраїнського національного педагогічного університету ім. К.Д. Ушинського;

Мордвінов О. Г. – д. держ. упр., професор, завідувач кафедри публічного управління та землеустрою Інституту управління Класичного приватного університету;

Кравченко Т. А. – д. держ. упр., професор, професор кафедри публічного управління та землеустрою Інституту управління Класичного приватного університету;

Кіктенко О. В. – д. держ. упр., доцент, професор кафедри публічного управління та землеустрою Інституту управління Класичного приватного університету;

Лозинська Т. М. – д. держ. упр., професор, завідувач кафедри публічного управління та адміністрування Полтавського державного аграрного університету;

Бобровська О. Ю. – д. держ. упр., професор, професор кафедри економіки та соціально-трудових відносин Університету митної справи та фінансів;

Латинін М. – д. держ. упр., професор, завідувач кафедри економічної політики та менеджменту Навчально-наукового інституту «Інститут державного управління» Харківського національного університету імені В.Н. Каразіна;

Віхляєв В. В. – проректор з правової роботи–головний юрисконсульт ректорату, почесний професор Класичного приватного університету, адвокат, голова Комітету адвокатської практики та підвищення кваліфікації Ради адвокатів Запорізької області;

dr Wiesław Pędziaк – Cuiavian University in Wloclawek.

П 88 **Публічне управління в Україні: виклики та перспективи** : матеріали міжнародної науково-практичної конференції, м. Запоріжжя, 29–30 листопада, 2024 р. Львів – Торунь : Liha-Pres, 2024. 84 с.

ISBN 978-966-397-466-8

У збірнику представлено стислий виклад доповідей і повідомлень, поданих на міжнародну науково-практичну конференцію «Публічне управління в Україні: виклики та перспективи», яка відбулася 29–30 листопада 2024 р.

УДК 35(477)(062.552)

ЗМІСТ

НАПРЯМ 1. ТЕОРІЯ ТА ІСТОРІЯ ПУБЛІЧНОГО УПРАВЛІННЯ

Спільне використання ресурсів як основа міжрегіональної інтеграції

Корнієвський С. В. 6

Децентралізація – фундаментальна реформа в умовах євроінтеграції

Корнієнко О. С. 9

Система публічного управління країн Східної Європи у перші роки під час членства в Європейському Союзі

Мельник А. Ф. 13

НАПРЯМ 2. МЕХАНІЗМИ ПУБЛІЧНОГО УПРАВЛІННЯ

Використання новітніх технологій для покращення ефективності публічного управління в Україні: перспективи розвитку

Арутюнян В. Е. 16

Проблеми сучасних трансформацій: компетентнісна модель розвитку системи публічного управління

Василенко Н. В. 18

Реалізація зобов'язань Уряду України з протидії домашньому та гендерно обумовленому насильству

Досич А. О. 22

Механізми публічного управління в моделях професійної підготовки кваліфікованих робітників за дуальною формою освіти

Животова С. Г. 24

Роль державного управління у розвитку фізичної культури і спорту для учнів молодшого шкільного віку

Іванова О. В. 28

Професійний розвиток державних службовців в Україні: виклики та перспективи

Калініченко О. М. 30

Форсайт публічного управління розвитком малого та середнього підприємництва в Україні на засадах інклюзивності економіки Ольшанська О. С.	33
Проблемні питання та напрями розвитку механізмів сфери публічних закупівель Пархоменко Л. М.	36
Енергетичні стратегії міжнародних організацій в контексті прояву механізмів публічного управління Салюк-Кравченко О. О.	41
Механізми державного управління дорожнім будівництвом в Україні. Виклики та перспективи Середа Ю. В.	45
Ризики нетократизації державного управління Стороженко Л. Г.	48
Базові чинники забезпечення безпекового середовища в умовах воєнного стану в Україні Сухачов М. Р.	50

НАПРЯМ 3. ДЕРЖАВНА СЛУЖБА

Виклики та зміни в системі надання адміністративних послуг в Україні в умовах російської військової агресії Недокус І. С.	53
Роль етичної поведінки державного службовця як показника рівня довіри до держави Светенко Д. Г., Гонюкова Л. В.	56

НАПРЯМ 4. МІСЦЕВЕ САМОВРЯДУВАННЯ

Система місцевого самоврядування в Німеччині Кавилін О. А.	60
Становлення місцевого самоврядування як рівноцінної складової публічного управління: ретроспективний аналіз Лазор О. Я., Лазор О. Д.	63

Управління персоналом в органах місцевого самоврядування: нові вимоги Лозинська Т. М.	66
--	----

НАПРЯМОК 5. ПУБЛІЧНЕ УПРАВЛІННЯ У СФЕРІ ДЕРЖАВНОЇ БЕЗПЕКИ ТА ОХОРОНИ ГРОМАДСЬКОГО ПОРЯДКУ

Адаптація державного управління правоохоронними органами в умовах гібридної війни: виклики та перспективи Андрієнко С. С.	69
Партнерство як інструмент реалізації гуманітарних цілей протимінної діяльності Беліх І. В.	71
Показники ефективності публічного управління в умовах військового стану Кожуріна В. М.	75
Використання інформаційних технологій (ІТ) у публічному управлінні в Україні Чернишев А. О.	78

УПРАВЛІННЯ ПЕРСОНАЛОМ В ОРГАНАХ МІСЦЕВОГО САМОВРЯДУВАННЯ: НОВІ ВИМОГИ

Лозинська Т. М.

*доктор наук з державного управління, професор,
завідувач кафедри публічного управління та адміністрування
Полтавського державного аграрного університету
м. Полтава, Україна*

Підвищення вимог до професійного рівня службовців органів місцевого самоврядування (ОМС) спостерігається з самого початку проведення реформи місцевого самоврядування, яка була спрямована на досягнення амбітної мети – «...створення і підтримки повноцінного життєвого середовища для громадян, надання високоякісних та доступних публічних послуг...», «...задоволення інтересів громадян в усіх сферах життєдіяльності на відповідній території...» [1], що передбачало виконання працівниками місцевих рад, особливо сільських, функцій, які донедавна не входили до їх повноважень. В об'єднаних територіальних громадах нового зразка гостро постала потреба у фахівцях з надання адміністративних послуг, проєктного менеджменту, управління земельними ресурсами, соціального і культурного розвитку, архітекторам, фінансистам, керівниках бюджетних установ і комунальних підприємств. Виникла необхідність створення спеціальних підрозділів з підбору і добору кадрів, навчання фахівців і ведення кадрового діловодства.

На відміну від державних органів влади, де у складі апарату державного органу законодавчо вимагалось створення служб управління персоналом [2], основні завдання, функції та права яких визначалися Типовим положенням про службу управління персоналом державного органу, затвердженим ще у 2016 р. [3], до органів місцевого самоврядування така вимога не висувалася. Однак, у структурі виконавчих комітетів багатьох місцевих рад були створені підрозділи, які вирішували питання управління персоналом. Так, у складі виконавчого комітету Новосанжарської селищної територіальної громади (Полтавський район, Полтавська область) було створено Відділ організаційної роботи та управління персоналом [4]. Виконавчий комітет Карлівської міської ради (Полтавський район, Полтавська область) має у своєму складі аналогічний підрозділ під назвою Відділ роботи з персоналом та цифровізації [5]. У деяких місцевих радах функціональні обов'язки з управління персоналом були додані іншим

підрозділам, як наприклад, у Великобудищанській сільській раді Миргородського району, де кадрову роботу здійснює загальний відділ.

Ухвалення в 2023 р. нового Закону України «Про службу в органах місцевого самоврядування» передбачає ряд нововведень щодо управління персоналом, зокрема створення спеціальних служб управління персоналом, окреслення їх ключових завдань і функцій, підходів до забезпечення професійного розвитку, а також оцінювання персоналу [6]. Згідно закону роль служб управління персоналом суттєво посилюється, вони мають відповідати за стратегічне планування кадрового забезпечення, розроблення HR-політики, формування організаційної культури та внутрішньої комунікації. До основних новацій закону можна віднести:

- розмежування статусу службовців місцевого самоврядування та виборних посадових осіб місцевого самоврядування (особи, які обираються на місцевих виборах або особи, які обираються або затверджуються відповідною радою). На виборних посадових осіб ОМС не поширюються основні положення Закону, а дія норм законодавства про працю поширюється у частині відносин, не врегульованих законами України «Про місцеве самоврядування в Україні», «Про статус депутатів місцевих рад»;

- закріплення принципу політичної неупередженості службовців місцевого самоврядування з одночасним встановленням гарантій захисту від переслідування за політичними мотивами;

- упорядкування проведення відкритих конкурсів на посади службовців місцевого самоврядування через Єдиний портал вакансій публічної служби;

- унормування порядку професійного розвитку та окреслення механізму кар'єрного просування службовців місцевого самоврядування;

- запровадження щорічного оцінювання результатів службової діяльності службовців місцевого самоврядування та встановлення рамки посадових окладів службовців місцевого самоврядування;

- встановлення дисциплінарної та матеріальної відповідальності службовців місцевого самоврядування.

Велику роль у забезпеченні змін, пов'язаних із проходженням служби в органах місцевого самоврядування, відіграло Національне агентство України з питань державної служби, яке сприяло наближенню служби в ОМС до державної служби.

Підсумовуючи зміст законодавчих змін щодо служби в ОМС, можна стверджувати, що ефективність управління персоналом визначатиметься виконанням триєдиного завдання, яке включатиме аналітичну, комунікативну та інноваційну складові.

Література:

1. Про схвалення Концепції реформування місцевого самоврядування та територіальної організації влади в Україні: Розпорядження Кабінету Міністрів України від 01.04.2014 № 333-р. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/333-2014-%D1%80#Text> (дата звернення 18.11.2024).
2. Про державну службу: Закон України від 10.12.2015 № 889-VIII. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/889-19#Text> (дата звернення 18.11.2024).
3. Про затвердження Типового положення про службу управління персоналом державного органу: Наказ Національного агентства України з питань державної служби від 23.03.2016 № 438/28568. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z0438-16#Text> (дата звернення 18.11.2024).
4. Відділ організаційної роботи та управління персоналом виконавчого комітету Новосанжарської селищної територіальної громади. URL: <https://novosanzharska-gromada.gov.ua/organizacijna-struktura-17-00-26-05-02-2024/> (дата звернення 18.11.2024).
5. Відділ роботи з персоналом та цифровізації виконавчого комітету Карлівської міської ради. URL: <https://karlivka-mrada.gov.ua/sklad-aparatu-miskoi-radi-14-04-09-27-04-2017/> (дата звернення 18.11.2024).
6. Про службу в органах місцевого самоврядування: Закон України від 02.05.2023 № 3077-IX. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/3077-20#Text> – набуває чинності (дата звернення 18.11.2024).

НАПРЯМОК 5. ПУБЛІЧНЕ УПРАВЛІННЯ У СФЕРІ ДЕРЖАВНОЇ БЕЗПЕКИ ТА ОХОРОНИ ГРОМАДСЬКОГО ПОРЯДКУ

DOI <https://doi.org/10.36059/978-966-397-466-8-21>

АДАПТАЦІЯ ДЕРЖАВНОГО УПРАВЛІННЯ ПРАВООХОРОННИМИ ОРГАНАМИ В УМОВАХ ГІБРИДНОЇ ВІЙНИ: ВИКЛИКИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ

Андрієнко С. С.

*аспірант кафедри публічного управління та землеустрою
Класичного приватного університету
м. Запоріжжя, Україна*

Гібридна війна, яка характеризується поєднанням традиційних військових дій, кібернетичних атак, інформаційних операцій та економічного тиску, створює нові виклики для державного управління правоохоронними органами. Однією з головних проблем є необхідність швидкої адаптації правоохоронних структур до змінної природи загроз. Це вимагає впровадження нових механізмів реагування на неочікувані та багатофакторні небезпеки.

Важливим аспектом адаптації є розвиток кібербезпеки та інформаційного захисту. Правоохоронні органи повинні опанувати нові технології для захисту державних та приватних інформаційних ресурсів від кібератак, що стають все частішими під час гібридної війни. У цьому контексті важливу роль відіграє підготовка кадрів та впровадження інноваційних рішень для забезпечення безпеки на цифровому фронті. Важливим також є розвиток міжнародної співпраці у сфері обміну інформацією та протидії кіберзлочинності.

Крім того, особливої уваги потребує взаємодія правоохоронних органів з громадськістю та іншими державними інституціями. Гібридна війна передбачає активне використання пропаганди та дезінформації, тому важливо налагодити ефективну комунікацію для підтримки довіри до державних структур та швидкої реакції на інформаційні атаки. Впровадження кризового менеджменту та антикризових комунікацій стане вирішальним фактором у протистоянні інформаційним загрозам.

На додаток до цього, держава повинна вдосконалювати законодавчу базу та нормативно-правові акти, які регулюють діяльність